

29 NİSAN 2014

iletişimde özel bir alan
**SAĞLIK ve GÜVENLİK İLETİŞİMİ
SEMPOZYUMU**

BİLDİRİLER KİTABI

KAPİ ÇALIŞTIRMA
BİŞEY KOCMA YIN

Fotoğraf: Tufan KARTAL

 maltepe üniversitesi
istanbul www.maltepe.edu.tr

İLETİŞİM FAKÜLTESİ ADNAN SAYGUN KONFERANS SALONU
<http://sagis.maltepe.edu.tr>

*Moderatör: Yrd. Doç. Dr. Selva ERSÖZ
Maltepe Üniversitesi, İletişim Fakültesi,
Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü*

*Paydaşlar ile İletişimde Güvenli Davranış Oluşturmaya Yönelik
Ödüllü Eğitim Filmi: "Aklımız Hayatımızın Anahtarıdır"*

*Seval KIZILCAN
TÜPRAŞ Kurumsal İletişim Müdürü*

Tematik Dergi: Önlem

*Onur GÖKULU
Editör*

*"Traji-Trafikten Beşeri Trafiğe" 94.9 Açık Radyo Programı
Deneyimi*

*Yeşim AYÖZ
Suat Ayöz Trafik Mağdurları Derneği Genel Sekreteri*

Çalışma Yaşamı ve Fotoğraf

*Tufan KARTAL
DESAN Kalite Sistemleri Yönetimi Müdürü*

Çalışma Yaşamı ve Fotoğraf

Tufan Kartal

DESAN Kalite Yönetim Sistemleri Müdürü

tufankartal55@gmail.com

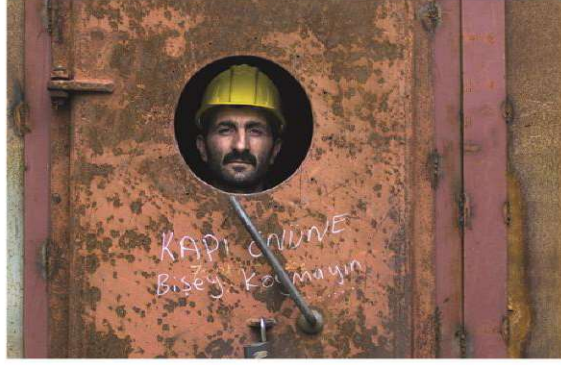
Anahtar

kelimeler: *Fotoğraf, tersane, sağlık ve güvenlik*

Özet:

Bu bildiri de fotoğrafın zamanı durduran özelliği ve evrenselliği üzerinden çalışma yaşamı dinamiklerini açıklamadaki gücü Tufan Kartal'ın tersanelerde çektiği fotoğraflar üzerinden tartışılacaktır. Fotoğraflar örtmeye, saklamaya, çarpıtmaya çalışılan her sözü *yalancı* kılabilir. Çünkü fotoğraf gerçeğin en çıplak halidir.

Sevgili misafirler, hoş geldiniz diyorum. Hepinizin aklında yemek var onu da biliyorum. Kısa tutacağım konuşmamı. Bir özel sektör firmasında İSO 9001 Kalite Yönetim Sistemlerini yönetiyorum. Hobi olarak da fotoğrafla ilgileniyorum. Burada fotoğrafçı kimliğimle bulunuyorum.

İletişim Fakültesi'nde fotoğrafın, görselin önemini anlatmak, terciye tere satmak gibi bir şey ama ufak bazı başlıklarla konuyu toparlayacağım. Fotoğrafların üzerinden konuşarak gitmek isterdim ama zaman kısıtlı olacağı için fotoğrafların dijital bir sunumu hazırladım. Onu izleyeceğiz. Fotoğrafın önemini hepimiz biliyoruz. Fotoğraf öncelikle kalıcı, fotoğraf evrensel. Fotoğrafın karşısına geçtiğimiz zaman istediğimiz kadar kalabiliyoruz, kısa veya uzun. Bize bağlı. Fotoğraf bizi içine çekiyor. Fotoğraf, aynı zamanda bir belge, tarihe not düşme. Tarihe not düşmüş olan fotoğraflardan birkaç tane de örnek vereceğim ki, hepimiz bunları biliyorsunuz. Bir tanesi işte Steve McCurry'nin Afganlı Kız fotoğrafı. Sanıyorum bilmeyeniz yok. Yine Alberto Korda'nın Che portresi. Gerçi artık popüler kültürde her yere, bardaktan çanak çömleğe kadar vurgu yapan, fotoğrafın gücünü gösteren örneklerden biri. Yine Kevin Carter'ın Sudan'daki açlık fotoğrafını gösteren, yemek kampına giden kız ve arkasında bekleyen akbaba fotoğrafı. Ki bu fotoğrafı çektikten üç ay sonra Kevin Carter'ı kıza yardım etmediği için eleştirdiler; sanıyorum daha sonra vicdan azabından intihar etmiştir. Bunların örnekleri daha çoğaltılabilir. Çin'deki olaylar sırasında tankların önünde duran isyancı asi, ne bileyim Napal bombasından çıplak kaçan Japon kızın fotoğrafı. Böyle çok örnekler var. Bizden de örnekler var. Hepimiz Gezi Parkı direnişini yaşadık. Burada çok kötü sonuçlar doğuran olaylar oldu. Ölümler oldu ama aklımızda kalan orantısız şiddeti anlatan argümanlardan biri ellerini açarak tomanın karşısında suda duran siyahlı kadın veya Osman Örsal'ın kırmızı

kadın fotoğrafı herkesin zihninde. Açıkçası fotoğraflar örtmeye, saklamaya, çarpıtmaya çalışan her sözü yalancı kılar. Gerçeğin en çıplak resmidir. Şimdi gösterimize başlayabiliriz:

Tufan KARTAL

